

ПРОТОКОЛ

№ 45

гр. Пловдив, 03.02.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев
Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
и прокурора Иван Г. Даскалов

Сложи за разглеждане докладваното от Иван Хр. Ранчев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225000600013 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 09:39 часа се явиха:

Жалбоподателят - подсъдим Д. Г. П. – лично и с адв. Л. В..

Явява се вещото лице В.Т..

ПРОКУРОРЪТ – няма процесуални пречки, да се даде ход на делото.

Адв. В. – моля да дадете ход на делото.

Съдът намира, че са налице основанията за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

Отводи по делото не постъпиха.

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

ПРОКУРОРЪТ – нямаме нови искания.

Адв. В. – вие служебно сте изискали експерта по нумизматичната

експертиза, иначе аз щях да направя такова искане. Нека да го изслушаме и тогава ще взема становище.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам претенция по допускане на вещото лице до преразпит.

С оглед обективното, всестранно и пълно изясняване на фактите по делото, с определението си по чл. 327 НПК съдът е призовал в. л. В.Т. за евентуалното ѝ изслушване в съдебно заседание днес.

Съдът намира, че следва да се изслуша в днешното съдебно заседание в. л. В.Т., която е депозирала писмено заключение в ДП, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА до преразпит в. л. В. Й. Т..

Сне се самоличността ѝ:

В. Й. Т. – "" години, българка, българска гражданка, омъжена, висше образование, неосъждана, без родство със страните.

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 291 НК.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ВЪЗЗИВНОТО СЪДЕБНО СЛЕДСТВИЕ

ПРОЧЕТЕ СЕ представеното заключение на л. 50 - 57 ДП.

В. л. В. Й. Т. – със снета самоличност.

Предупредена за отговорността по чл. 291 НК.

Обещава да даде добросъвестно заключение.

В П. съм уредник към Националния музей. Занимавам се с нумизматични вещи, висше образование имам, история и специализация археология и нумизматика.

Поддържам заключението. Разделила съм вещите на две части, едната част има качеството на движима културна ценност, другата нямат такава характеристика.

По отношение на нормативната уредба, промени има от миналата

година в наредба № 6, която е за формиране, управление и идентификация на движими културни ценности в музейните фондове. Но промените в нея касаят музейната работа, идентификацията на предметите постъпващи в музея и изготвянето на експертните заключения, които се правят там.

Що се касае до идентификация на движими културни ценности, предмет на неправомерни разкопки, идентификацията и регистрацията на колекции – частни и обществени, няма съществени промени в нормативната уредба. Частните колекции трябваше да се регистрират една година след влизане в сила на новия закон за културното наследство и наредба от 2009, които ние в пазарджишкия музей сме направили легализация и регистрация мисля че на 3 такива частни колекции. Те бяха спазили изискванията за регистрацията на тези колекции в срок. Сега също няма промени в идентификацията на движимите културни ценности при новата наредба. Аз трябваше да докажа с поставените задачи от експертизата си, дали това са движими културни ценности, представляващи археологически обекти и дали отговарят на чл. 7 от ЗКН за идентификация. Аз ги определям като движими културни ценности от национално значение. Незнам претенциите на адвоката.

Остойносттаването им, понеже в България няма официален пазар на движими културни ценности, се съобразяваме с някои международни аукциони, с каталози с цени, преценяваме и значимостта на предмета, научното му значение, състоянието му, дали той се нуждае от реставрации и консервации, такива показатели използваме и съм го съобщила всичко, аз работя с каталози, с научна литература при определяне на монетите, не си ги определям така по собствена преценка. Има такива, които са в изключително лошо състояние и нищо не се вижда, но човек, който се занимава с нумизматика може по ядрата да разбере каква е монетата – дали е римска, предримска, средновековна и т. н., това би се отразило само на оценката.

За тези, които са културна ценност съм направила описание доколкото виждам изображенията на монетите, надписи и т. н. и какви са изображенията, но обикновено тези предмети, които се представят и не са минали през реставрационно и консервационни процеси трудно се виждат някои неща по тях.

Научна литература съм ползвала, която има в публикации в България, различни каталози на римски императорски монети, от средновековните, не

съм ги описала за съжаление, но напоследък започнах да ги описвам, защото има такива въпроси. На В. Г. публикации за средновековните накити съм ползвала, нумизматична литература има страшно много в това число и аз имам няколко публикации. В. Г. има за средновековните накити, които съм ползвала. На В. Й. има за средновековните въоръжения.

Средновековни накити – има фрагменти от бронзови пръстени 9 – 11 век; 2 бр. пръстени има също; № 26 пръстен има също.

Аз работя с лупа основно, микроскоп някой път използвам при монетите, но това са предметите, аз ги виждам тези предмети и ги сравнявам с това, което има в публикациите, търся паралели за тези неща, за да ги определя.

Тези констатации са за тези накити, на тази стойност.

Технологията за производство на античните монети, средновековните, е ръчно сечене с матрици. Това, което мога да определя за един предмет, който виждам пред себе си, който не е почистен, технологията е това - за отсичане на античните и средновековни монети.

Къде са намерени – да каже този, който ги е намерил.

Записала съм в заключението, че те не представляват особено ценни редки екземпляри.

Ако са исторически документи тогава могат да бъдат за историческо събитие.

Експертните заключения, които изготвяме в музея за регистрация на частните колекции, имат определен реквизит, който е записан в Наредбата. Не е задължително обаче да се попълват всички тези части на реквизита, защото може да не знаем, това са исторически събития от преди хилядолетия. Защо не знаем къде са открити тези предмети, защото не сме ги открили по време на редовни археологически разкопки, тогава можем да кажем къде са открити. Изваждайки ги хората, които се занимават с незаконна археология, те нарушават културните слоеве на археологическите обекти и се губи за нас ценна информация и не може да се каже къде са открити, какъв е контекста на тези предмети и как се свързват с материалите в един обект, които са открити и това е нарушението и загубата за българската археология и култура, и българската наука, защото изваждайки ги от археологическия контекст, ние

загубваме всякаква информация за тези обекти – историческа, археологическа информация и всякаква ценна информация за тези обекти.

Консервацията на археологическите материали представлява да се отстрани слой от хетерогенни наслоявания, от почва и други продукти, да се стигне до изображения, здраво ядро или благородна патина, за да се разчете най-добре предметът, който се наблюдава.

Липсата на консервация означава, че не са правени интервенции върху тези предмети, монети, за почистване и т. н. Понеже ми е зададен въпрос дали са претърпели консервационна намеса тези обекти, ако има такава може да се разчете по-лесно какво има върху тях и ще се види най-добре това, което е запазено върху предмета. Ако има корозионни продукти той може да бъде унищожен, специално за монетите, изображенията, може да бъдат унищожени от корозията, да бъдат скрити от калцираната почва да не се виждат.

Едно лице, когато намери някакъв метал – най-добре е да не вдига от терена, това което намери. Ние археолозите, когато ходим на теренни издирвания и гледаме по повърхността и регистрираме археологическите предмети оставяме всичко на мястото без да вдигаме фрагменти, керамика от там, отчитаме ги и си ги оставяме на място.

Някой път ми трябва доста време да се занимавам с една монета, не така да я погледна и да кажа това е, това не е експертиза. Аз много внимавам и сега особено, когато има толкова много фалшификати, разглеждам ги дни монетите, чета литература, оставям ги, чета литература, да се консултирам, не може веднага да се каже ей така и да се разчете монетата.

Аз не съм длъжна да ги разчитам пред съда предявените монети. При предявяването в съдебната зала трудно може да се каже на пръв поглед веднага коя монета каква е, но мога да кажа например тази е римска, тази е средновековна, тази е тракийска или еди каква си, но аз съм ги изследвала преди това в кабинетни условия подробно.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам въпроси към вещото лице.

Адв. В. – днес нямаме заключение, аз съм го оспорил заключението, поддържам си възраженията. Нямам повече въпроси към вещото лице.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

На вещото лице ДА СЕ ИЗДАДЕ РКО от бюджета на съда за сумата от 80.00 лева, възнаграждение и 21.10 лева за пътни разноси, съгласно представената декларация.

ИЗДАДЕ СЕ РКО на В.Т..

ПРОКУРОРЪТ – считам, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, моля да се даде ход по същество.

Адв. В. – аз считам, че не е изяснено и моля да допуснете повторна експертиза от поне 3 вещи лица, които да отговорят на въпросите, които съм поставил, на които вещото лице не можа да отговори на въпросите, поставени както пред първоинстанционния съд така и сега. Възразил съм за експертизата своевременно, не е уважено и моля да го уважите с тези аргументи. Въобще не е изяснен характерът на монетите, вида и не са оценени по начина, по който казва Наредбата не само в чл. 17, а и в чл. 15, която казва как се прави оценка. Вещото лице не можа да посочи как е работил, нито каталози, нито справочници, които да е посочил и в заключението.

ПРОКУРОРЪТ – считам, че не е основателно това искане на защитата. С нищо няма то да допринесе за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за квалификацията на деянието. Съгласно чл. 278 ал. 6 нас ни интересува какво е археологически обект. Всички въпроси, поставени от защитата и пред първа инстанция, и днес, всичко касае за обекти с идентификация за музейни и няма никакви съмнения в квалификацията на вещото лице, така че смятам, че не се налага такава експертиза.

Съдът, след тайно съвещание, намира че искането на защитата е неоснователно. Не са налице условията на чл. 153 пр. 2 НПК за назначаване на повторна или нова експертиза, тъй като депозираното заключение на в. л. В.Т. е обосновано и не възникват никакви съмнения за неговата правилност. Настоящият съдебен състав се убеди лично в професионалната подготовка и качества на вещото лице, а и с оглед на изслушването ѝ, доби и непосредствените впечатления от отговорите на поставените ѝ въпроси, поради което намира, че няма основания за назначаването на нова или повторна експертиза.

С оглед на гореизложеното съдът и

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на защитата за назначаване на повторна или нова експертиза.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам други искания.

Адв. В. – нямаме други искания.

С оглед становищата на страните съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА представените по делото писмени доказателства.

ОБЯВЯВА ЗА ПРИКЛЮЧИЛО ВЪЗЗИВНОТО СЪДЕБНО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ – Уважаеми апелативни съдии, ще моля да приемете жалбата пред вас за неоснователна, а присъдата на първоинстанционния окръжен съд в П., като правилна и законосъобразна да потвърдите изцяло. С внесения в ОС обвинителен акт са повдигнати спрямо подсъдимия 3 отделни обвинения - по чл. 277 ал. 7; по чл. 278 ал. 6 и по чл. 339 ал. 1 НК. От фактическа страна е категорично установено, че на установена и посочена дата както в обвинителния акт, така и в мотивите на съда, в жилищна постройка, която е обитавана от подсъдимия, са намерени вещи, едните са културно исторически ценности – монети, подробно описани, втората вещ, и това дава основанията за обвинение по чл. 278 ал. 6, втората вещ е металодетектор, което е в основата на обвинението по чл. 277 ал. 7 НК и третото са различни боеприпаси, което обосновава обвинението по чл. 339 ал. 1 НК.

Начинът и средствата, с които са доказани осъществяването на състава и авторството на тези престъпления са подробно изложени в мотивите на първоинстанционния съд. Основните доказателства в тази насока са извършените претърсвания и изземване, съобразно нормите на НПК и събраните свидетелски показания. Сега по част от фактите би могло да се твърди, че има две групи свидетелски показания, които имат известни нюанси по въпросите, от значение за решаване на въпроса за виновността. От едната

страна полицейските служители, от друга страна жената, с която подсъдимият е живял на семейни начала и дъщеря му. От друга страна по различен начин фактите са представени и интерпретирани от самия подсъдим и майка му. Важното е, че и по трите престъпления са престъпления на така нар. просто извършване. Единствено, от обективна страна трябва да се докаже е държането от него на тези предмети и следващото, което трябва да се докаже е специфичността на тези предмети, което е за субективната страна на съставите на престъплението, дали издетите монети са културно - историческа ценност и дали издетите боеприпаси са боеприпаси по смисъла на специалния закон. Смятам, че и за двете неща няма съмнения, въпреки доводите на защитата пред ОС и опитите днес да бъде разклатена позицията на вещото лице, свързана с даденото от нея заключение. Съдът правилно и законосъобразно е достигнал и до извода за виновността не само установявайки обективните факти, но и съпоставяйки различните доказателствата и преценявайки ги в тяхната съвкупност.

Основният въпрос в жалбата е защо първоинстанционният съд не е дал вяра на показанията на майката на подсъдимия и на неговите обяснения, а дава вяра на свидетелските показания на жената, с която е живял и на неговата дъщеря. Отговорът е много прост, защото те съвпадат със събраните доказателства по делото, а това, което твърди подсъдимият и майка му са в противоречие с тях. Няма друг начин и друга нормална логика, по силата на която решаващият орган да може да формира извода си. Доказателствата трябва да се преценяват в тяхната съвкупност и считам, че това е направено.

По размера на наложеното наказание първоинстанционният съд е съобразил всички налични обстоятелства по делото както смекчаващи, така и отегчаващи отговорността и е стигнал до правилния извод за вида и размера на наложеното наказание.

Моля да потвърдите присъдата в този смисъл.

Адв. В. – Уважаеми апелативни съдии, моля да уважите жалбата и да отмените присъдата, като неправилна и незаконосъобразна, изложим съм подробни доводи за всяко обвинение и няма да ги повтарям. Съдът беше предрешил въпроса и с голяма досада ни уважаваше доказателствените искания и видно от мотивите е, че на практика е преписал обвинителния акт. Липсва анализ на доводите на защитата и подробен анализ на събраните

доказателства, както гласни, така и писмени и ние считаме, че тази присъда почива на предположения, а не на безспорно установени факти. Не е доказано правилно и коректно въобще, че вещите са намерени в дома, където е обитавал моя клиент - подсъдим. Първо, тези халета промишлени бивши, са собственост на жената, с която е живял на съпругески начала и от която има 3 деца. В нежилищната част са намерени патроните, намерени са и монетите, единствено в гардероба е намерен металдетектор и по обвиненията едно по едно макар, че започнахме с това по чл. 278 ал. 6 НК. Така и не става ясно защо съдът приема, че той е годно средство, защото самото вещо лице казва, че не е годен за употреба, защото няма батерия, теоретично, ако му се пусне някакво захранване може да работи, теоретично. Първо, никой не е установил да работи с него клиентът ми, той не е намерен на терен. Второ, теоретично, ако му се пусне някакво захранване или незнайно какво. Във вида, в който се намира вещото лице, казва че това е негоден обект, щом имаме негоден обект, имаме негодно средство, съдебната практика е много богата - не може да доведе до целения резултат дори и лицето да иска да постигне някакъв резултат.

От една страна няма никаква връзка, установена между клиента ми и този металотърсач, от друга страна дори да се приеме, че е металотърсач, то си е част и той не може да върши работа, и освен това той е намерен в гардероба в жилищната част, и щом ще даваме вяра на показанията на жената и на детето, всички те казаха, че за цялата къща се грижи майката, за домакинство и т. н.

За това средство се изисква регистрация единствено, ако ще се правят теренни проучвания и тогава се издават разрешения. В къщи всеки може да си държи такъв уред, т. е. ние нямаме съставомерно деяние, дори и да се приеме че е годен, а той не е годен, по чл. 277 ал. 7, но по тези въпроси съдът не се произнася дори не кредитира заключението на вещото лице, което изрично каза, че това е негоден уред в този му вид да работи, посочил съм и практика.

По отношение обвинението по чл. 278 ал. 6 НК. Не можа да ни убеди вещото лице, че изследваните монети са със значима културна или научна или художествена стойност. Обратното, пред първоинстанционния съд тя каза, че нямат никаква стойност, защото музеите са задръстени с такива монети и те не ги приемат тези монети, не са рядко срещани, по-важното е от

субективна страна обаче - установява ли се, и от обективна страна, той да е държал тези монети повече от 7 дни, как се установява това нещо, че не са намерени в този срок и не е изпълнил задължението си да ги предаде, как се установява че са били в негово владение, не са намерени следи от него, те са намерени в някакви халета отзад, още повече, че по външен вид те нямат никакви признаци на монети, вещото лице не можа да ги различи и разчете. Важно е, че няма следи от консервация, т. е. следи от почистване и превеждане във вид, което е характерно за нумизматите, които търсят и придобиват такива находки незаконно. Ето защо считам, че не се доказва нито от обективна, нито от субективна страна и това обвинение. Нещо друго, в този дом 2 пъти са влизали полицейски служители - на 27. 09. и на 30. 09. Тогава бившата съпруга К. идва с полицейски служители и си изнася вещи, едва след това идват поемни лица, едното, което каза че е присъствало, видяло, каза че му е поднесено всичко, прочело, не можа да си спомни какво къде е намерено, според клиента ми – дежурното поемно лице, т. е. и по това обвинение не може да се направи връзка между клиента ми и инкриминираните вещи, защо щом като собствеността на имота е на друго лице, имотът се държи от друго лице, по какъв начин се свързва - не става ясно.

За патроните същото нещо. Те също са намерени в халето, вещото лице не можа да каже кога са произведени, установи се, че преди години имотът е охраняван от охранителна фирма, която е имала въоръжена охрана, патроните са ловни, само 3 са СТОП патрони, т. е. те не са от такъв характер, че да нанасят телесни увреждания, смърт, те СТОПИРАТ животни и хора, може да нанесат болки и страдания, но за убийство е много трудно, но пак не се прави никаква връзка и не се доказва, а се прави предположение, щом П. е живял там значи са негови, не може да са на друг – работник, на К. и т. н.. Ето защо моля да приемете, че и тук обвинението и присъдата почиват на предположения, а не на абсолютно доказани факти, така че да можем да приемем тази присъда.

Считам, че по всички 3 обвинения може да се приложи т. 9 на чл. 93 НК. Става въпрос за един маловажен случай, ако приемете, че има някаква съпричастност, защото има липса или незначителност на вредни последици, смекчаващи вината обстоятелства са много и ако приемете, че има някаква

причинна връзка, попада под т. 9. Няма никакви вредни последици - нито за културното историческо наследство на РБ, нито са увредени българските граждани от това, такива монети има с милиони по музеите. Металотърсачът не е установено да е използван за такива археологически проучвания, теренни проучвания, не е заловен на терен, в гората, на нивата, а е намерен в някакъв шкаф без батерия. С оглед характеристикните данни на клиента ми моля да приемете, че има изключителен превес на смекчаващите вината обстоятелства – не е осъждан, не е криминално проявен, не се издържа и препитава с престъпления, отлични характеристикни данни, баща на три деца, труден момент от живота си, когато съпругата го е напуснала с децата, водят се дела, усложнени отношения между тях и премеите, че няма извършено престъпление. Ако има извършено престъпление, то попада под критериите по т. 9 на чл. 93. В този смисъл моля да постановите решението си.

ПОДСЪДИМИЯТ ЗА ЗАЩИТА: Съгласен съм с това, което каза адвокатът ми. Нямам какво да кажа повече.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ:

Д. Г. П. – Искам да ме оправдаете.

Съдът счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в срок.

Заседанието се закри в 10:23 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Секретар: _____